

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 22Csp/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419200657
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Mazúchová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2020:6419200657.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Adrianou Mazúchovou, v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému G. H., T..XX.XX.XXXX, H. Y. XXX/X, XXX XX H. Š., štátny občan SR, zastúpenému právnym zástupcom Špireková & Partners s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Námestie Matice slovenskej 6, 965 01 Žiar nad Hronom, o zaplatenie 8.492,41 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 169,34 Eur s príslušenstvom a v časti o zaplatenie 330,- Eur s prislúchajúcim úrokom **z a s t a v u j e .**
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobu **z a m i e t a .**
- III. Žalobca **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 95,06 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. sa ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, ktorá zanikla zlúčením s pôvodným žalobcom, žalobou doručenu súdu dňa 21.02.2019, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 8.492,41 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo žalovanej sumy od 03.05.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 09.05.2014 uzavrel právny predchodca pôvodného žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so žalovaným zmluvu o pôžičke č.8013196 (ďalej len „zmluva o pôžičke“), na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 10.000,-Eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 155,09 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 18.610,80 Eur. Do dňa podania žaloby žalovaný uhradil sumu 4.261,80 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé splátky riadne a včas, veriteľ listom - predžalobnou upomienkou zo dňa 27.02.2016 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu. Žalovaný na výzvu nereagoval, veriteľ preto dňa 19.04.2016 dlh zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 27.04.2016. Dlžnú čiastku ku dňu vypracovania žaloby pôvodný žalobca vyčíslil sumou 8.492,41 Eur, ktorá predstavovala zostatok neuhradenej pôžičky, vrátane nákladov na vymáhanie vo výške 169,34 Eur. Žalobca zároveň požadoval priznať zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo žalovanej sumy od 03.05.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobca zároveň uviedol, že si v konaní neuplatnil nárok na zmluvnú pokutu, vyúčtovanú sumou 1.161,14 Eur.

2. Dňa 29.03.2019 súd vydal platobný rozkaz č.k. 22Csp/20/2019-36, ktorý súd podľa § 267 ods. 3 zákona č.160/2015 Z.z. z 21.mája 2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) uznesením č.k. 22Csp/20/2019-42 zo dňa 30.04.2019 zrušil v plnom rozsahu z dôvodu podaného odporu, v ktorom žalovaný namietol voči výške dlžnej sumy a uviedol, že sumu 180,-Eur uhradil splátkami po 60,-Eur dňa 11.01.2019, 08.02.2019 a 18.03.2019. Zároveň v odpore žalovaný uviedol, že sa stará o maloleté dieťa a finančná situácia mu nedovoľuje uhradiť dlžnú sumu naraz.

3. Podľa § 267 ods. 4 CSP súd dňa 16.05.2019 doručil pôvodnému žalobcovi do vlastných rúk uznesenie č.k. 22Csp/20/2019-42 zo dňa 30.04.2019 spolu s podaným odporom a výzvou č.k. 22Csp/20/2019-45 zo dňa 10.05.2019, ktorou súd pôvodného žalobcu podľa § 167 ods. 3 CSP vyzval, aby sa k doručenému odporu písomne vyjadril. Súd pôvodného žalobcu zároveň poučil o jeho procesných právach a povinnostiach uviesť rozhodujúce skutočnosti na preukázanie uplatneného nároku a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení s poučením, že prostriedky procesného útoku je potrebné uplatniť včas, pričom na prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené včas nemusí súd prihliadať.

4. Pôvodný žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 22.05.2019 k doručenému odporu uviedol, že došlo k postúpeniu pohľadávky na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. Podaním doručeným súdu dňa 06.06.2019 pôvodný žalobca navrhol, aby súd s poukazom na predloženú zmluvu o postúpení pohľadávok, oznámenie o postúpení pohľadávky a súhlas postupníka so vstupom do konania pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu.

5. Podľa § 80 ods. 1 a 2 CSP, ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli. Súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

6. Súd uznesením č.k. 22Csp/20/2019-70 zo dňa 10.06.2019, právoplatným dňa 03.07.2019, v súlade s § 80 ods. 1,2 CSP pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu a na miesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. vstúpil do konania žalobca.

7. Na základe pokynu predsedu súdu zo dňa 15.08.2019 bola vec, po nástupe zákonnej sudkyne na rodičovskú dovolenku, náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pridelená na rozhodnutie novému zákonnému sudcovi.

8. Podľa § 167 ods. 4 CSP súd uznesením č.k. 22Csp/20/2019-78 zo dňa 10.09.2019 vyzval žalovaného, aby sa vyjadril k doručenému vyjadreniu žalobcu zo dňa 22.05.2019. Súd žalovaného zároveň poučil o jeho procesných právach a povinnostiach uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení s poučením, že prostriedky procesnej obrany je potrebné uplatniť včas, pričom na prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené včas nemusí súd prihliadať.

9. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 31.01.2020, doručenom súdu dňa 04.02.2020, uviedol, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva a uplatnený nárok považuje v celom rozsahu za premičaný. Zároveň poukázal na absenciu podstatných náležitostí uzavretej zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, keď namietal, že uzavretá zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, t.j. náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d/ , j/ zákona č. 129/2010 Z.z., čo má za následok, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov.

10. Na prejednanie žaloby súd nariadil pojednávanie na deň 07.02.2020, na ktoré sa žalobca nedostavil, doručenie predvolania na pojednávanie mal riadne vykázané, pričom svoju neúčast' ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 05.02.2020, v ktorom súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Týmto podaním žalobca zároveň zobral žalobu o zaplatenie sumy 169,34 Eur s príslušenstvom titulom nákladov na vymáhanie späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. Žalobca týmto podaním zobral žalobu späť aj v časti o zaplatenie sumy 330,-Eur s príslušenstvom, a to z dôvodu čiastočných úhrad realizovaných dňa 14.01.2019 vo výške 60,-Eur, dňa 11.02.2019 vo výške 60,-Eur, dňa 19.03.2019 vo výške 60,-Eur, dňa 17.09.2019 vo výške 50,-Eur, dňa 30.10.2019 vo výške 50,-Eur a dňa 03.12.2019

vo výške 50,-Eur, vzhľadom na čo žiadal konanie aj v tejto časti zastaviť. Vo zvyšnej časti zotrval na podanej žalobe. Keďže dôvody na odročenie pojednávania podľa § 183 CSP splnené neboli, súd podľa § 180 CSP rozhodol o pojednávaní v neprítomnosti žalobcu a podanú žalobu prejednal za prítomnosti právneho zástupcu žalovaného.

11. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

12. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

13. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzati žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

14. Žalobca podaním pred prvým pojednávaním vzal žalobu v časti o zaplatenie 169,34 Eur s príslušenstvom (titulom nákladov na vymáhanie) bez udania dôvodu a zároveň v časti o zaplatenie 330,-Eur s príslušenstvom z dôvodu uhradenia tejto sumy späť, súd preto konanie o tejto časti prvým výrokom podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil bez skúmania postoja žalovaného k späťvzati žaloby, pretože jeho prípadný nesúhlas z akýchkoľvek dôvodov by bol v zmysle § 146 ods. 1 CSP bez právneho významu.

15. Z pôvodne uplatneného nároku na zaplatenie sumy 8.492,41 Eur s príslušenstvom tak po čiastočnom späťvzati žaloby o zaplatenie 169,34 Eur a 330,-Eur s príslušenstvom, zostal predmetom konania nárok na zaplatenie sumy 7.993,07 Eur s príslušenstvom.

16. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

17. Podľa § 215 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

18. Podľa § 217 ods. 1 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté

19. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením obsahu žaloby, predloženými vyjadreniami a listinnými dôkazmi a v súlade s § 151 ods. 1 CSP rozhodol na základe nesporných skutkových tvrdení a listinných dôkazov založených v súdnom spise. Súd zistil tento skutkový a právny stav.

20. Z predložených a vykonaných dôkazov súd zistil, že právny predchodca pôvodného žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako poskytovateľ pôžičky uzavrel so žalovaným dňa 09.05.2014 zmluvu o poskytnutí pôžičky na bývanie, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 10.000,-Eur. Pôžička bola poskytnutá s fixnou ročnou úrokovou sadzbou 14,90 %, RPMN 14,90 %, pri priemernej RPMN 13,34 %. Celkové náklady spotrebiteľa boli v zmluve o pôžičke vyčíslené sumou 8.610,80 Eur. Celkovú čiastku vo výške 18.610,80 Eur sa žalovaný zaviazal splácať 120 pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 155,09 Eur. Termín konečnej splatnosti bol 5/2024. Podľa článku XIII, bodu 6.2 uzavretej zmluvy boli splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Podľa bodu 6.3 prvá splátka bola splatná nasledujúci mesiac po uzavretí zmluvy, t.j. 20.06.2014, čo vyplýva aj z predloženého prehľadu splátok a úhrad. Podľa bodu 12.4 spoločnosť má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky v prípade, ak klient je v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva klienta 15 dní vopred.

21. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaný žalobcovi uhradil k 31.12.2018 celkovú sumu 4.261,80 Eur, pričom z prvých 23 splátok splatných od 20.06.2014 do 20.03.2016 uhradil len prvých 18 splátok, splatných od 20.06.2014 do 20.10.2015. Ďalšie splátky č.19 až 23, splatné dňa 20.11.2015, 20.12.2015, 20.01.2016, 20.02.2016 a 20.03.2016 žalovaný v termínoch splatnosti neuhradil. Ďalšie úhrady žalovaný realizoval až po tom, čo veriteľ dňa 19.04.2016 vyhlásil okamžitú splatnosť dlhu. Z prehľadu splátok a úhrad súd ďalej zistil, že veriteľ vyúčtoval žalovanému celkovú sumu 12.584,87 Eur, ktorá predstavovala neuhradené splátky, sumu 1.161,14 Eur, ktorá predstavovala vyúčtované pokuty, ktoré neboli uplatnené žalobou a sumu 169,34 Eur, ktorá predstavovala vyúčtované poplatky a náklady. Žalobou pôvodný žalobca uplatnil sumu 8.492,41 Eur, ktorá predstavovala zostatok

neuhradených splátok vo výške 8.323,07 (vyúčtovaných vo výške 12.584,87 Eur, znížený o úhrady vo výške 4.261,80 Eur) a zostatok nákladov a poplatkov vo výške 169,34 Eur.

22. Z predloženej predžalobnej upomienky zo dňa 27.02.2016 súd zistil, že veriteľ touto výzvou vyzval žalovaného na uhradenie nedoplatku na splátkach v celkovej výške 465,27 Eur s upozornením, že ak do 05.04.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 12/2015, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Z predloženej doručky súd zistil, že žalovaný si výzvu neprevzal v odbernej lehote a táto bola dňa 22.03.2016 poštou vrátená odosielateľovi ako neprevzatá v odbernej lehote.

23. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 27.04.2016 súd zistil, že veriteľ vyhlásil pôžičku za okamžite splatnú a vyzval žalovaného na uhradenie dlžnej čiastky v celkovej výške 9.800,87 Eur.

24. Z obchodného registra súd zistil, že pôvodný veriteľ (Consumer Finance Holding, a.s.) zanikol zlúčením s pôvodným žalobcom (VÚB, a.s.).

25. Z predloženej Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, uzavretej dňa 30.11.2017 medzi pôvodným žalobcom ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, jej prílohy a oznámenia o postúpení pohľadávky pôvodného žalobcu zo dňa 23.05.2019 má súd preukázané postúpenie pohľadávky uplatnenej žalobou na žalobcu ako aj jeho aktívnu legitimáciu k vymáhanému nároku.

26. Z odporu žalovaného proti vydanému platobnému rozkazu a vyjadrenia žalobcu, doručeného súdu dňa 05.02.2020, súd zistil, že žalovaný uhradil dňa 14.01.2019 sumu 60,-Eur, dňa 11.02.2019 sumu 60,-Eur, dňa 19.03.2019 sumu 60,-Eur, dňa 17.09.2019 sumu 50,-Eur, dňa 30.10.2019 sumu 50,-Eur a dňa 03.12.2019 sumu 50,-Eur, t.j. spolu sumu 330,-Eur.

27. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

28. Súd má za to, že právny vzťah medzi stranami sporu, založený uzavretou zmluvou o pôžičke je potrebné posúdiť podľa § 657 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Právny predchodca pôvodného žalobcu ako poskytovateľ pôžičky konal pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Druhou zmluvnou stranou je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Právny vzťah založený uzavretou zmluvou o pôžičke je preto zároveň aj spotrebiteľským vzťahom a je ho potrebné posúdiť aj podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), a to s prihliadnutím na právnu úpravu platnú v čase uzavretia zmluvy o pôžičke. Súd po preskúmaní obsahu a predmetu uzavretej zmluvy o pôžičke a postavenia jej účastníkov dospel k záveru, že právny vzťah založený predmetnou zmluvou je potrebné považovať za spotrebiteľský. Spotrebiteľský charakter vzniknutého záväzkového právneho vzťahu nebol medzi stranami sporný.

29. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva OZ.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 524 ods. 1,2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. , na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,
- k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba

na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti uvedené v tomto zákonom ustanovení.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

30. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným založený zmluvou o pôžičke je vzťahom spotrebiteľským, kde právny predchodca pôvodného žalobcu vystupuje ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ. Spotrebiteľský charakter uzavretej zmluvy nebol medzi stranami sporný. Súd podrobil uzavretú zmluvu jej prieskumu z hľadiska súdnej kontroly spotrebiteľských zmlúv a po posúdení obsahu zmluvy dospel súd k záveru, že uzavretá zmluva spĺňa zákonom predpísané náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 zákona č. 129/2010 Z.z., keď dôvody na prijatie záveru, že uzavretá zmluva je bezúročná a bez poplatkov, súd nezistil. Nakoľko spotrebiteľský úver poskytnutý formou pôžičky nie je možné podľa ustanovenie § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. považovať za bezúročný a bez poplatkov, žalobca má nárok na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov spolu s úrokmi. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že dňa 09.05.2014 bola medzi právnym predchodcom pôvodného žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzavretá zmluva o pôžičke podľa § 657 OZ. Na základe tejto zmluvy poskytol veriteľ žalovanému pôžičku vo výške 10.000,-Eur, pri celkových nákladoch spotrebiteľa 8.610,80 Eur. Žalovaný sa zaviazal celkovú čiastku vo výške 18.610,80 Eur uhradiť v 120 splátkach po 155,09 Eur. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad pôžičky mal súd preukázané, že na úhradu poskytnutej pôžičky žalovaný uhradil k 31.12.2018 celkovú sumu 4.261,80 Eur, pričom z prvých 23 splátok splatných od 20.06.2014 do 20.03.2016 uhradil len prvých 18 splátok, splatných od 20.06.2014 do 20.10.2015. Nakoľko ďalšie splátky č. 19 až 23, splatné dňa 20.11.2015, 20.12.2015, 20.01.2016, 20.02.2016 a 20.03.2016 žalovaný v termínoch splatnosti neuhradil, pričom so splácaním pôžičky sa dostal opakovane do omeškania, ktoré trvalo viac ako 3 mesiace, preto veriteľ predžalobnou upomienkou zo dňa 27.02.2016 vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok s upozornením, že ak žalovaný dlžné splátky neuhradí, veriteľ poskytnutú pôžičku zosplatní. Nakoľko k uhradeniu dlžných splátok nedošlo, veriteľ vyhlásil dňa 19.04.2016 okamžitú splatnosť poskytnutej pôžičky, pričom z preložených a vykonaných dôkazov mal súd preukázané, že k predčasnemu zosplatneniu pôžičky došlo v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka a bodu 12.4 uzavretej zmluvy, po tom ako žalovaného výzvou zo dňa 27.02.2016 upozornil na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti pôžičky. Ďalšie úhrady žalovaný realizoval až po tom, čo veriteľ dňa 19.04.2016 vyhlásil okamžitú splatnosť dlhu. V čase vyhlásenia okamžitej splatnosti dlhu tak bol žalovaný v omeškani so splátkami č. 19 až 23, ktoré boli splatné v období od 20.11.2015 do 20.03.2016. Skutkové tvrdenia žalobcu o uzavretí zmluvy ani o čerpaní finančných prostriedkov na jej základe vo výške 10.000,-Eur žalovaný nepoprel, preto tieto skutkové tvrdenia neboli medzi stranami sporné. Sporná medzi stranami nebola ani celková výška, ktorú žalovaný na plnenie svojho záväzku uhradil (4.261,80 Eur) a ani vyhlásenie okamžitej splatnosti poskytnutej pôžičky, keďže žalovaný ani tieto skutkové tvrdenie žalobcu nepoprel, preto ich súd s poukazom na § 151 ods. 1 CSP považoval za nesporné.

31. Po čiastočnom späťvzati žaloby zostal predmetom konania nárok žalobcu na zaplatenie sumy 7.993,07 Eur (8492,41-169,34-330) s príslušenstvom. Žalovaný v priebehu konania vzniesol na svoju obranu námietku premlčania s poukazom na § 101 v spojení s druhou vetou § 103 OZ. Poukázal na to, že v zmysle predžalobnej upomienky zo dňa 27.02.2016, bol žalovaný vyzvaný na uhradenie splátky splatnej za december 2015 najneskôr do 05.04.2016 s upozornením na oprávnenie veriteľa pôžičku

zosplatniť. Premlčacia doba teda začala plynúť pre neuhradenú splátku splatnú 20.12.2015 a uplynula 21.12.2018, a keďže žaloba napadla na súd až 21.02.2019, napadla až po uplynutí trojročnej premlčacej doby.

32. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania sa súd preto najskôr zaoberal dôvodnosťou tejto námietky žalovaného a po jej posúdení dospel k záveru, že námietka premlčania bola vznesená dôvodne, preto súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol (II. výrok).

33. Premlčanie je márne uplynutie zákonom určeného času, ktorého dôsledkom je oslabenie práva nevykonaného v určenom čase, ktoré v spojení s dovolaním sa premlčania nie je možné v zásade priznať. Premlčacia doba je podľa § 101 OZ trojročná, pričom podľa § 103 OZ platí, že ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Podľa druhej vety § 103 OZ, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 OZ veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej veriteľ toto právo využíva. Keďže § 53 ods. 9 OZ umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka tou splátkou pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh v zmysle § 103 OZ. Preto od jej zročnosti (a nie až uplynutím troch mesiacov, resp. zosplatnením) plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia.

34. Z obsahu uzavretej zmluvy vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli na vrátení dlhu v 120 splátkach, ktoré boli podľa bodu 6.2 a 6.3 článku XIII splatné v období od 20.06.2014 do 20.05.2024. Zároveň z bodu 12.4 článku XIII uzavretej zmluvy vyplýva dohoda strán o možnosti vyhlásiť okamžitú splatnosť dlhu. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že veriteľ bol v súlade s § 565 OZ oprávnený pohľadávku zosplatniť, pričom postupoval v súlade s § 53 ods. 9 OZ, keď výzvou zo dňa 27.02.2016 upozornil žalovaného na omeškanie a možnosť dlh predčasne zosplatniť. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané, že veriteľ svoje právo využil a dlh zosplatnil dňa 19.04.2016, o čom žalovaného následne upovedomil. V čase vyhlásenia okamžitej splatnosti bol dlžník v omeškaní so splátkami č.19 až 23, splatnými v období od 20.11.2015 do 20.03.2016. Vzhľadom na druhú vetu § 565 OZ súd dospel k záveru, že oprávnenie vyhlásiť okamžitú splatnosť kvôli splátke č. 19, splatnej 20.11.2015 veriteľovi zaniklo a k okamžitej splatnosti pristúpil pre neuhradenie splátky č.20, splatnej 20.12.2015, s ktorou bol v čase zosplatnenia v omeškaní viac ako 3 mesiace. Premlčacia doba tak v zmysle druhej vety § 103 OZ začala plynúť 21.12.2015, t.j. nasledujúci deň po splatnosti splátky č.20 splatnej 20.12.2015 a uplynula 21.12.2018. Keďže žaloba napadla na súde dňa 21.02.2019, je zrejmé, že trojročná premlčacia doba už márne uplynula, a súd preto podanú námietku vyhodnotil ako dôvodnú a podanú žalobu, v časti po čiastočnom späťvzati, zamietol.

35. Zákonné podmienky pre vyhlásenie okamžitej splatnosti v spotrebiteľských vzťahoch totiž upravuje nielen § 565 OZ, ale aj § 53 ods. 9 OZ, podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, môže veriteľ uplatniť právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia tohto práva. Prvá z kumulatívne stanovených zákonných podmienok v § 53 ods. 9 OZ ustanovuje, že právo na okamžité splatenie pohľadávky môže veriteľ uplatniť najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania splátky. Keďže toto zákonné ustanovenie (§ 53 ods. 9 OZ) smeruje k zvýšenej ochrane spotrebiteľa a predstavuje oproti ustanoveniu § 565 OZ pre spotrebiteľa výhodnejší režim, je potrebné ustáliť, že právo na okamžité splatenie pohľadávky môže veriteľ účinne uplatniť a vykonať len po uplynutí 3 mesačnej zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, a to za predpokladu, že omeškanie (s prvou) splátkou stále trvá, pričom práve táto splátka, s ktorou je veriteľ v omeškaní aspoň 3 mesiace, je tou splátkou, pre nesplnenie ktorej sa stane splatným celý dlh v zmysle § 103 OZ. Veriteľ pritom môže toto svoje právo uplatniť len do splatnosti najbližšej ďalšej splátky. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že rozhodujúcou splátkou pre ktorú sa stal splatný celý dlh je splátka č.20, splatná 20.12.2015, s ktorou bol v čase zosplatnenia (dňa 19.04.2016) v omeškaní viac ako 3 mesiace. S poukazom na uvedené súd dospel k záveru, že veriteľ uplatnil právo na okamžité zosplatnenie za splátky splatné 20.12.2015, 20.01.2016 a 20.02.2016. Prvou splátkou tak bola splátka č.20 splatná 20.12.2015, a preto so splatnosťou tejto splátky nastala splatnosť celého dlhu, vzhľadom na čo premlčacia doba uplynula dňom 21.12.2018.

36. Nakoľko nárok na úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný, premlčanie istiny k 21.12.2018 tak malo za následok aj premlčacie nároku na úroky z omeškania.

37. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

38. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

39. V prípade zastavenia sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pokiaľ by žalobca žalobu zobral späť pre správanie žalovaného, spočívajúce napríklad v úhrade žalovanej sumy po začatí konania, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak však žalobca zoberie žalobu späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, zastavenie konania zavinil žalobca, ktorý by mal znášať aj trovy žalovaného. Žalobca žiadnym spôsobom nešpecifikoval dôvod čiastočného späťvzatia žaloby o zaplatenie sumy 169,34 Eur, predstavujúcej náklady na vymáhanie, preto má súd za to, že zastavenie konania v tejto časti zavinil žalobca. V časti o zaplatenie sumy 330,-Eur s prislúchajúcim úrokom žalobca vzal žalobu späť z dôvodu uhradenia sumy vo výške 210,-Eur po podaní žaloby, preto má súd za to, že v tejto časti (o zaplatenie 210,-Eur s príslušenstvom) zastavenie konania zavinil žalovaný; vo zvyšnej časti o zaplatenie 120,-Eur zobral žalobca žalobu späť, avšak z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že tieto úhrady (60,- Eur dňa 14.01.2019 a 60,-Eur dňa 11.02.2019) boli realizované ešte pred podaním žaloby, ktorá napadla na súde dňa 21.02.2019, preto v tejto časti zastavenie konania zavinil žalobca, keďže žaloba bola v tejto časti podaná nedôvodne.

40. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní, po zohľadnení čiastočného úspechu v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby z dôvodu uhradenia sumy 210,- Eur po podaní žaloby, úspešný len v rozsahu 2,47 % (210/8492,41). Žalovaný tak bol úspešný v rozsahu 97,53 % (100-2,47), preto súd priznal nárok na náhradu trov konania úspešnejšiemu žalovanému v rozsahu 95,06 % (97,53-2,47), ktorý mal v konaní úspech vo väčšej miere než žalobca.

42. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žiar nad Hronom, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Náležitou odvolania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s

prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).